

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **nezl. D. R.** zast. zákonnou zástupkyní – matkou G. R., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 27/2005 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 27/2005 - 20, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2005, č. j. OAM-389/VL-01-ZA09-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 21. 3. 2005 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) kasační stížnost, ve které namítala porušení ustanovení § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 12 a § 14 zákona o azylu. Vyjádřila přesvědčení, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu, resp. pro vztažení překážky vycestování. Podle stěžovatelky měl krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit. Krajský soud se nedůsledně zabýval namítanou nesprávností a nepřesvědčivostí rozhodnutí správního orgánu spočívající v nedostatečném zohlednění okolností, za kterých byla matka stěžovatelky nucena opustit vlast, a stávající situaci stěžovatelky. Stěžovatelka odkázala na správní spis, požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s., požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 27/2005 - 20, byl zákonně zástupkyni stěžovatelky uložen na poště Z. dne 8. 8. 2005 poté, co zákonná zástupkyně stěžovatelky nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě hlášeného pobytu P. s. Z., P. x. Zástupkyni stěžovatelky bylo uložení zásilky oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedla, a zásilka byla vrácena zpět krajskému soudu jako nevyzvednutá.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 27/2005 - 20, se považuje za doručení zákonně zástupkyni stěžovatelky dnem 18. 8. 2005, tedy posledním dnem lhůty, stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou zástupkyně stěžovatelky na poště Z.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zákonné zástupkyni stěžovatelky doručeno ve čtvrtek dne 18. 8. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 19. 8. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 1. 9. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 1. 9. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u Krajského soudu v Brně osobně až dne 9. 9. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 27/2005 - 20, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatelky, ani vadami kasační stížnosti a stěžovatelka nebyla vyzvána k odstranění těchto nedostatků.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu